

Magali Degrande - 26 Mei 2017 - ***

Twee draaitafels en vier F-woorden

Muzikanten zijn er in alle maten en gewichten: de ene droomt *van* de mainstage op Rock Werchter, terwijl de andere het warm krijgt *van* ukelele-getokkel rond een kampvuur. Voor Boris Van Severen en Jonas Vermeulen moet hun muziek vooral teatraal zijn. Dat uitgangspunt deed hen nu de elektro-opera *The Only Way Is Up* maken: het perfecte kruispunt tussen een concert, een verhaal en een lichtshow.

De vorm waarin *Van Severen* en Vermeulen dit stuk hebben gegoten, ieder achter zijn eigen draaitafel, laat weinig ruimte over voor samenspel, maar storen doet dat nooit. *The Only Way Is Up* bevat naast een waaier taalgrapjes vooral ook een ritme waar je vrolijk *van* wordt. Hun beschouwingen over de liefde - een queeste *van* vier F-woorden: find, feed, fuck, forget - zijn iets minder sterk dan die over het school- of nachtleven, maar toch zijn Van Severen en Vermeulen slim genoeg om hun geponeerde stellingen later nog wat te nuanceren.

Twijfel loopt als gidsende rode draad doorheen het stuk, en wel op zo'n manier dat je hem perfect een plaats kan geven, net omdat het iets *van* alle leeftijden is. Vermeulen en Van Severen zijn duidelijk in hun element achter hun draaitafels en exploreren met een brede glimlach wat weleens een nieuw kunstgenre zou kunnen worden.